

Gupijas? Zivtiņš gan iesācājiem, gan akvāriju speciālistiem.

Fauna

Posted by: Vikks

Posted on : 11/4/2007 23:20:00

1866. gadā Roberts Dāsons Lemērs Gupijs, angļu mācītājs, kas nodarbojās ar Ēeoloģiskajiem izrakumiem un augu vākšanu Trinidadā, atstāja daļas Ās zivis uz Britānijas muzeju Londonā ihtiologam Albertam Ginteram. Viņš kā dārgi piedāvāja R.Gupijam Ājo zivju atklājuma slavu un deva tām nosaukumu Ā, Ā «Girardinus guppyi, Ā».

No tiem laikiem gupijas vārds ir kā uvis starptautisks un pazīstams vairākiem miljoniem eksotisko zivtiņu turētāju visā pasaulē.

Vārds Ā, Ā «gupijas, Ā» ir iesakātojiem speciālistu valodā, viņi ar lielu prieku nodarbojas ar zivju importāšanu. Tās ir viegli transportāmas.

Gupijas mācītārs Gvajānā, Ziemeļbrazīlijā un Mazo Antiļu daudzajās salās, kur tās dzīvo saldā un sāļā ūdenī. Ir daži ziņojumi, ka gupijas ir noārtas atklātā jūrā pat 50 km no krasta. Cilvēki mācītājus Ās zivtiņš izmantot cārtā ar malārijas odiem, tādā izmītāja tās ar citās vietās. Daļas zivju populācijas aizgāja bojā, savukārt daļas, pateicoties spējai pielāgoties un lielajai auglībai, aklimatizējās. Tāpēc Ās zivis Ājodien ir sastopamas ar Dienvidamerikā un Ziemeļamerikas dienvidu Ātatos lādā dzīvībai virānijai. Tās ir sastopamas ar Rietumāfrikā, Madagaskarā, manātas daļas Āzijas valstīs un pat Eiropas dienvidvalstīs.

Gadsimta sākumā savvaļas zivis ir ievestas Eiropā no daļā dām valstīm. 1859. gadā gupijas pirmo reizi tika aprakstītas zinātniskajā literatūrā, bet 1909. gadā tās parādās Vācijā un Krievijā, kur tika sākti zivju selekcijas darbs.

1911. gadā Leipcigā un Pāterburgā tika organizātas pirmās starptautiskās gupiju izstādes, kurās varēja piedalīties ikviens, kas izteica vēlējumu Ājanos. Noteikumi bija visnotaļ vienkārši: dalībniekam jārijas apskatei jā sagatavo desmit gupiju tvaīti, kas ir paāja audzāti. No tiem laikiem selekcijas un Ēenātikas izpātes darbs nav pārtraukts.

Populārākās gupiju formu variācijas ir plāvurastainās, letastainās, apaļastainās un lirastainās, kopumā pazīstamas ir 13 variāciju zivis. Lādā Ājodienai jaunu formu gupiju selekcionāriem iegūt nav izdevies.

Kas ir saistīts ar krāsu gammu, jāatzīst, ka izstādās ir izstādātas tikai pelnās un gaiņās, kas kā dāni tika sauktas par zelta gupijām. Zilās, āstās zelta, baltās, krāmkrašas un sudrabās izstādās ir āoti liels retums.

Gupiju krāsas var mainīties atkarībā no apgaismojuma un zivs garastāvokļa. Rezultātā daudzas populāras variācijas pazuda, bet atkal parādās jaunas. Diemžēl 60. gados fotogrāfijas bija melnbaltas un visi pieraksti nozaudēti, lādā ar to par krāsu variāciju vāsturi ir grāti ko vairāk pateikt.

Gupiju selekcionāri augstu vērtā amerikāņu selekcionāru un ihtiologa P.Henkeļa vārdū. Viņš Ā 1954. gadā starptautiskajā izstādā Hannoverā ieāma pirmās trās vietas. Viņā plāvurastainās gupijas izstādes apmeklātāju un dalībnieku vidā atstāja satriecoāju iespaidu, un P.Henkeli tika nosaukts par gupiju karali.

Ās zivis savos akvārijos tur gan pieredzējuši akvāriju speciālisti, gan iesācāji. Laikam jau tās ir pirmās visu akvāriju āpaānieku zivis, jo ir vienkārši uzturamas un pavairojamas. Lādā

Ājodienai ir zināmas 26 Ājā«s dzimtas zivis, kas sastāv no 171 veidiem. Iesācājiem tās ir krāšņāķas, neliela auguma zivtiņas, kas ir vienkārši uzturamas un pavairojamas. Pieredzējušos zivtiņtu mācītājos interesi izraisa salīdzinoši āsais laiks, kas vajadzīgs pārošanai un selekcijai, lai iegātu jaunas formas.

Gupiju dzimtene ir Venecuāla, Brazīlijas ziemeļi un Gvajāna, kur ādens temperatūra ir 24 ? 26,5°C, kas ir ideāla turāšanas temperatūra. Pateicoties aklimatizācijai Itālijā, gupijas var viegli pieriest ar temperatūras pazemināšanu. Tās nav prasīgas zivis, jo var dzīvot un pat vairoties trāslīgā burkā, tiesa, no ādā tilpnā turātām zivām nekādas kvalitātes pācājus gaidīt nevar. Lai izaudzātu skaistus tāviņus, jārāinās, ka vienam āpatnim ir vajadzīgs 1 l ādens, savukārt mātātm, lai viņas varētu radīt spācāgus un krāšņus pācājus, uz vienu nepieciešams vismaz 2 l ādens.

Amatieru akvārijos pilnāgi pietiek, ja tās tiks turātas piecdesmitlitrā gā akvārijā, kurā ir daudz daļu ādensaugu.

Gupijas ieteicams turēt ādenā, kur pH ir tuvu neitrālam 6,6 ? 6,8.

Akvārijos ar gupijām noteikti jābā t ādens aerācijai, filtrācijai un apsildāšanai.

Nepieciešams padomāt ar par apgaismojumu. Tam ir jābā t pietiekamam, parasti mākslīgā go apgaismojumu izmanto 10 ? 12 stundu diennaktā.

Gupijas ād aļāes, bet ādā akvārijā grāti saskatīt zivis, un tas mazina skatā tēju prieku. Daudzi akvāriju āpānieki tāra tikai priekā jājo stiklu, sānstiklus atstājot zivām par barābu.

Iesācājam visu laiku liekas, ka zivis ir badā, jo, tikko pieiet pie akvārija, tā zivis tālā t ir klā t pie barotavas. Lai nepābarotu gupijas, jāzina, ka tās diennaktā apā d 5% no sava svara. Tas nozā mā, ja akvārijā ir 20 pieauguāju zivju, tad tās var apā st tik, cik sver viena pieaugusi zivs. Mazuāiem nepieciešams vairā k barābas.

Ja temperatūra ir pārlietu zema vai augsta, zivis ād mazā k. Pieauguā m ieteicams dot dzāvo barābu, kas atbilst viņu izmāriem. Tie varātu bā t trāsuādu kāpuri, mazsaru posmtāpi, zemākie vāāveidā gie, savukārt par zivju mazuā u barābu lieliski noder infuzorija ? tupelā te un dāā u putekā i.

Par pilnvārtā gā m un teicamas kvalitātes sausā m barā bā m tiek uzskatā tas vā cijā raā otās. Pā dā jos gados Latvijas zooveikalos ir parā dā juā s daļu ā das barā bas, ko piedāvā citu valstu (Polija, Krievija u.c.) raā otā ji. Ar tām jā rā kijas ā otu uzmanā gi, jo bieā i vien uz iepakojumiem netiek uzrā dā ts to saturs un daļu kārt pat nav minā ts uzglabā āšanas termiņā j.

Protams, zivis var barot arā ar sausā m dafnijā m, trāsuādu kāpuriem un daļu ā diem putrainiem. Aizrauties ar ājo barābu nedrā kst un lietot to vajadzā tu tikai ā otu retos gadā jumos un pavisam ā su brā di.

Pats svarā gā kais mazuā u barāšanas laiks ir trā s lā dz piecas dienas pā c dzimāšanas. Tad tos ieteicams barot ar ā dā u putekā iemā, ā, turklā t vā lams atstā t nelielu apgaismojumu arā naktā, lai mazuā i spā tu atrast barābu. Pastāv pamatots uzskats: ja mazuā u barāšana ir ā, ā ievilkusiesā, ā, tad no tiem neizaugs veselā gas, spā cā gas zivis.

Ā o zivtiņtu dzā ves ilgums ir ? tā viā tiem 2,5 lā dz 3 gadi, mā tā tā m 3,5 lā dz 4 gadi.

Vairoties tās pārtrauc 2,5 lā dz 3 gadu vecumā, savukārt dzimumgatavā bu sasniedz 3 lā dz 5 mā neā ju vecumā.

Jāatceras, ka gupijas ir kanibā li. Viņas labprā t ā er tikko izā jā. ā luā s mazā s zivtiņas un seko tām. Pā kā jā i resna mā tā te ir kā uvusi tieva, tā tikko ir iznā rstojusi, bet akvā rijā mazuā u nav. Atbilde ir vienkārā ja ? tos ir apā duā jas pieauguā s zivis. Tā pā c daļu ā as dienas pirms nā rsta ieteicams mā tā ti ievietot nelielā nā rsta akvā rijā, kurā ir daudz ā densaugu. Tajos tikko piedzimuā jas zivtiņas var paslā pties. Savukārt pieredzējuā j zivtiņtu turā tā ji gatavo speciā lu akvā riju, kur mā tā te, iznā rā jot mazuā us, netiek tiem klā t.

Gupijas nārsto katru mānesi. Atkarībā no ādens temperatūras pirms nārsta cikls ilgst 20 līdz 40 dienu. Ja temperatūra augsta, ājis cikls ir mazāks, savukārt zemā temperatūrā tas var būt ilgāks. Vienīgā pazīme ir tā, ka mātiņai ir liels vēders, it sevišķi pie anāles spuras, tas ir kāzuvis tumāks. Caur mātiņai vēderu spārd mazuļu acis.

Jāņem vērā, ka krasi ādens temperatūras palielinājuma var beigties ar priekšlaicīgu radībām ? piedzimst līdz galam neattīstīti mazuļi.